

Добре проектираната градина е като магическо пътешествие. На всеки ъгъл има изненада, случва се нещо неочаквано. В играта скрий-разкрий се включват презградните стени. За ефекта, за материалите, за избора на формата и цвета.

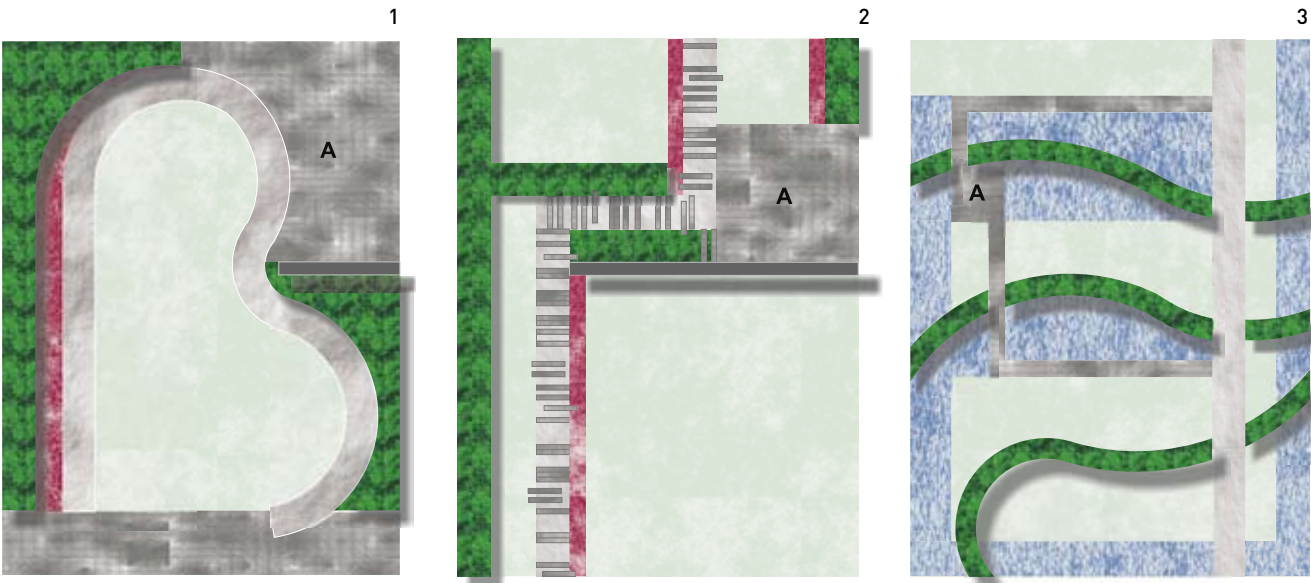
лунната порта

Градинското пространство би могло да се интерпретира минималистично, като остане „незатруднено“ и се запази непрекъснатостта му. Би могло обаче и вътре в него да се създадат индивидуални по-малки пространства, обособени функционално или стилово - кътове за сядане или хранене, зони за игра, места за отглеждане на плодове

или зеленчуци. Разделянето на пространството изисква внасянето на многобройни градински елементи, част от които са презградните стени. Подобни решения съчетават и практичното, и естетичното. Например дори един обикновен трейж (декоративна дървена решетка, която служи за опора на увивни и катерливи растения) скрива нежеланата гледка.

Какво се крие там
Презградните стени не само оформят обособени зони, което динамизира пребиваването в градината, но и натоварват с особен смисъл самото преминаване от едната зона в другата, превръщат го в преживяване. Презградата би могла да бъде ажурна - нейната прелест е в лекотата и способността ѝ да загатва цветовете и сенките отвъд. При плътните презгради големината на отвора е обратнопропорционална на чувството за изненада и мистериозност. Очакването за новата гледка се оформя от попадения в отвора детайл (растение, статуя, пейка), който е изключително важен. Когато крилата на презградата са на една линия, се създава спокойно усещане за категоричност на разделянето и геометрична подреденост. Разместените презгради извикват спомена за лабиринта, което в усмирен вариант има своя чар.

Да изградим или да посадим
Моделирането на градинското пространство би могло да комбинира различни презградни стени. Тухлените, каменните или покритите с мазилка имат едно излъчване, дървените - съвсем друго.

Строго подрязаният жив плет е прекрасна зелена презграда, която понякога шумоли и пее, също както и храстите с интересна естествена форма. Вертикалните струи или водната завеса пък разделят с прохладна светлина. Естествено изборът на презграда трябва да съответства на цялостния дизайн на градината, както и да е съобразен с бюджета ѝ. Треяжът например е доста по-евтин от една стена, която не изисква специална поддръжка, но самото ѝ изграждане е скъпо. Треяжите и параваните са леснопреносими, но ако са дървени, редовно трябва да ги боядисваме, тъй като атмосферните условия ги амортизират. Растителните презгради, храсти и живи плетове са на средна цена и придават естествен вид на градината, но изискват време, за да пораснат, както и редовно подрязване и поддръжка след това.

Защо не синя и защо точно тук
Цветът на презградата също е важен. Трябва да се има предвид, че син разделител (параван, трейж, стена) се слива със заобикалящата среда. Много ярките тонове също не са подходящи, защото

предназначението на презградата е да разделя, без да се натрапва. Ситуирането на разделителите се съобразява с мащаба на градината. В една малка градина може да има нужда само от една презграда. Много полезно би ни било, ако разполагаме с няколко свободни трейжи, паравани или панели, които да местим из двора, докато открием най-доброто място за презградата и едва тогава окончателно да го фиксираме. Тук някои златни правила на древните гърци може да ни бъдат от полза. Например ако дворот е правоъгълен, с къща, разположена в единия край, на две трети от двора към къщата е перфектното място за поставяне на презграда, пейка или друг акцент. Това е място за пауза, за смяна на посоката и изобщо “горещата” точка в градината. Мистериозността и вълшебното излъчване ще засилим и ако включим порти, арки или перголи. Преминаването под свод винаги е свързано с тържествено очакване на изненада. Портата пък винаги ни кара да направим пауза, докато я отваряме, за да преминем нататък, което изостря чувството за тайнственост и предусещането за някакво възклицание.

1 Дори и в най-малкия двор стена или трейж скриват пространството зад тях и дават възможността изненадващо да открием различно място или зрителен акцент
2 Геометричността на градината може да се подчертае от пътека, която последователно се чупи под два прави ъгъла, следва презградата, минава зад нея, отново я следва и постепенно изчезва от погледа
3 Овалните презгради лесно се правят от подрязана растителност. Извикват могат да се оформят противоположно една на друга или серпентиннообразно и да обгърнат някакъв акцент - водна площ или статуя

	Храст
	Трева
	Настилка
	Настилка
	Стена/презграда
	Цвета
	Цвета
	Площадка

зеленото пространство

Вляво: Лунната порта е едно от най-изкушаващите визуални средства - тя може да бъде кръгъл отвор в стена, който позволява да се надзърне през него, но не и да се пристъпи в пространството отвъд

Долу: Съчетанието от частично потопената във водата гранитна настилка и вертикалната ажурна стена подсилва водния ефект

